

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/85/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7725010040
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7725010040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Stanislava Sojku, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), e) Tr.zák. a iné, o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.6.2025 sp.zn. 5T/1/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e výrok o treste a ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom A. XXXX/X C. ukladá

podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. účinného od 6.8.2024, za použitia § 41 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., účinného od 6.8.2024 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 súd ukladá obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), § 74 ods. 1 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Inak ostáva rozsudok nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného b skutku 1 obžaloby z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), e) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr.zák. účinného do 5.8.2024, z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. účinného do 5.8.2024 a v skutku 2 obžaloby z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. účinného do 5.8.2024, na tom skutkovom základe, že:

v skutku 1 obžaloby

obvinený A. B. dňa 28.07.2024 v čase okolo 01.30 h v stanovom mestečku rekreačného strediska C. na D. E. v katastri obce C., okr. B., počas akcie Ibiza párty po tom, ako požil alkoholické nápoje došiel ku skupinke ľudí, rukami sa rozmachoval, nadával im a vyzýval ich do bitky, následne fyzicky napadol jedného z nich tak, že ho udrel do brucha, na čo sa tohto zastala poškodená A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. XX, okr. B., ktorú otvorenou dlaňou pravej ruky udrel dvakrát po tvári, čím jej spôsobil

zranenie, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrenie, následne po tom, ako sa poškodenej zastal poškodený I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, K., obvinený ho zvalil na zem a začal ho päťou udierať do oblasti tváre a z miesta činu odišiel, čím poškodenému I. J. spôsobil podkožný krvný výron v ľavej okoloočnicovej oblasti, zlomeninu ľavého jarmového oblúka s posunom úlomkov, zlomeninu dolnej steny ľavej očnénice a vonkajšej steny ľavej čeľustnej dutiny bez významného posunu úlomkov s primeranou dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 4 týždňov v zmysle znaleckého posudku č. 165/2024, znalca zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia B. L. M., následne v stanovom mestečku rekreačného strediska C. na D. E. v katastri obce Kaluža, okr. B., fyzicky napadol i ďalšie osoby tak, že po tom, ako zastavil motorové vozidlo zn. J. N. tesnej blízkosti skupinky chlapcov, vystúpil z vozidla a bezdôvodne fyzicky napadol jedného z nich a keď mu prišiel poškodený O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, okr. N. O. M., a poškodený J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, R. na pomoc, tak obvinený napadol aj ich tým spôsobom, že poškodeného O. P. udrel od chrbta päťou do oblasti pravého líca a poškodeného J. B. udrel zovretou päťou pravej ruky dvakrát do oblasti krku, kde takýmto konaním im spôsobil zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie. Z miesta odišiel vozidlom pomedzi stany a po tom, ako ho poškodený O. P. s kamarátmi našiel sedieť vo vozidle, v priestoroch vozidla obvinený opätovne napadol poškodeného O. P. tak, že ho päťou udrel do oblasti nosa, na čo bola privolaná policajná hliadka, kde uvedeného konania sa dopustil i napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice 2, sp.zn. 5T/1/2022 zo dňa 09.11.2022, právoplatný dňa 30.12.2022 uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák.,

v skutku 2 obžaloby

po tom, čo požil alkoholické nápoje, dňa 28.07.2024 v čase od 01.30 h do 02.25 h viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky J., evidenčného čísla R. XXX S. po trávnej ploche stanového mestečka rekreačného strediska C. O. D. E. v katastri obce C., okr. B., kde bol hliadkou PMJ zastavený a v čase o 02.50 h podrobený dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, výrobného čísla A409967 s pozitívnym výsledkom 0,60 mg/l alkoholu v dychu a opakovanej dychovej skúške v čase o 03.06 h s pozitívnym výsledkom 0,58 mg/l alkoholu v dychu,

Za to obžalovanému A. B. okresný súd uložil podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. účinného do 5.8.2024, za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. f), h), m) Tr.zák. účinného do 5.8.2024 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. účinného do 5.8.2024 uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému I. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. H. XXX, K., škodu vo výške 3.003 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému C., I., T. XX, C., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 148,14 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej I. R. J., pobočka C., T. O. X, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 283,40 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. poškodenú U. D. R., V., so sídlom J., C. XX, IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný voči výroku o treste, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o uloženom treste v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr.por. zrušil a v zmysle ust. § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o uloženom treste v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr.por. zrušil a v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr.por. vo veci rozhodol sám tak, že mu uloží trest odňatia slobody, ktorého výkon mu podmienčne odloží s určením primeranej skúšobnej doby a uložením probačného dohľadu, súčasne mu uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Napadnutým rozsudkom obžalovaný bol súdom I. stupňa uznaný za vinného v skutku 1/ obžaloby zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), e) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr.zák. účinného do 05.08.2024 a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. účinného do 05.08.2024, v skutku 2/ obžaloby zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. účinného do 05.08.2024.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd 1. stupňa mu tiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 mesiacov.

Taktiež mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Súd mu uložil tiež povinnosť nahradiť poškodenému I.. J. škodu vo výške 3.003 Eur, poškodenému C. I. škodu vo výške 148,14 Eur a poškodenej I. R. škodu vo výške 283,40 Eur. Poškodená U. D. R. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

S rozhodnutím súdu I. stupňa vo vzťahu k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody nesúhlasí a považuje ho za nesprávne z dôvodu, že súd dostatočne nezohľadnil ustanovenia § 34 ods. 3 a § 34 ods. 4 Tr.zák., a teda uložený trest je s ohľadom na všetky okolnosti prejednávanej trestnej veci, jeho postoj k danej veci a jeho osobné pomery neprimerane prísny.

V zmysle ust. § 34 ods. 3 Tr.zák. „trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby“.

V zmysle ust. § 34 ods. 4 prvá veta Tr.zák. „Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.“

Vyššie citované ustanovenia Trestného zákona upravujú zásady personality a zásady individualizácie. Podstatou zásady personality je, aby trest, resp. ochranné opatrenie, zásadne postihovali len páchatel'a a vplyv na jeho okolie by mal byť minimalizovaný, t.j. nemal by mať dopad na príslušníkov rodiny, prípadne iné blízke osoby. Podstatou zásady individualizácie je povinnosť súdov pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadnúť na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobné pomery páchatel'a a možnosť jeho sociálnej reintegrácie.

Obžalovaný má za to, že s ohľadom na všetky okolnosti tejto trestnej veci, v spojení s doterajším výkonom väzby, je uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu bude podmienene odložený, dostačujúcim a primeraným trestom na dosiahnutie účelu sledovaného Trestným zákonom, t.j. ochrany spoločnosti a jeho prevýchovy.

Záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z čoho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, nie ju ešte viac rozmnožovať. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupovaniu súd pri rozhodovaní o treste.

Obžalovaný nijakým spôsobom nespochybňuje a nezľahčuje skutočnosť, že sa dopustil protiprávneho konania, za ktoré mu bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní vznesené obvinenie.

Je si vedomý nesprávnosti svojho konania, preto sa ešte v rámci prípravného konania k spáchaniu stíhaných skutkov priznal, svoje konanie oľutoval a poškodeným sa ospravedlnil. Rovnako tak v konaní pred súdom I. stupňa opakovane priznal spáchanie skutku v zmysle obžaloby, toto oľutoval, poškodeným sa ospravedlnil, prejavil vôľu nahradiť spôsobenú škodu a pokračovať v prebiehajúcej protitoxikomanickej liečbe, ktorú dobrovoľne nastúpil po prepustení z väzby na slobodu.

Napriek jeho postojom na hlavnom pojednávaní, a teda učineniu vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o jeho vine, však súd I. stupňa pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci je toho názoru, že tento postup nebol nevyhnutný, napriek tomu, že pri vydaní trestného rozkazu súd I. stupňa zvolil uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby, a to za absencie jeho vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., ktoré vzhľadom na štádium trestného konania ani nebolo možné urobiť.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa, rovnako prostredníctvom záverečnej reči svojho obhajcu a napokon aj jeho samého, sa súdu snažil vyčerpávajúco deklarováť svoju reálnu snahu viesť riadny život, a to počnúc momentom jeho prepustenia z väzby na slobodu až doposiaľ.

Bolo preukázané, že bezprostredne po prepustení z väzby na slobodu sa zamestnal, aj v súčasnosti má stále zamestnanie, žije usporiadaný a riadny život so svojou družkou, dodržiava všetky zákonné a spoločenské normy.

Tak ako bolo uvedené, dobrovoľne podstupuje protitoxikomanickú liečbu, je pravidelne podrobovaný odberom moču a krvi, z ktorých výsledkov je zrejmé, že neužíva žiadne omamné a psychotropné látky, plne abstínuje.

Je teda zrejмый jeho kritický postoj k veci, uvedomenie si nesprávnosti svojho konania, priznanie, úprimná ľútosť nad svojím konaním a snaha ospravedlniť sa poškodeným a nahradiť im vzniknutú škodu.

Obžalovaný je toho názoru, že súd I. stupňa sa pri úvahe o druhu a výmere trestu dôsledne neriadil ust. § 33a ods. 3 Tr.zák., v zmysle ktorého „tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchateľa menej citeľne, nesmie byť páchateľovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchateľovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchateľa, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchateľa“.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. PL. ÚS 106/2011 k primeranosti trestu uviedol, že „trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchateľa nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchateľa. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.“ Tieto závery už predstavujú ustálenú judikatúru Ústavného súdu (naposledy napr. nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 1/2021). Pritom prostriedkom dosiahnutia primeraného trestu je práve individualizácia trestu (napr. nález Ústavného súdu sp.zn. PL. ÚS 106/2011).

V nadväznosti na vyššie uvedené je potom trest odňatia slobody vo svetle aktuálneho znenia Trestného zákona nutné vnímať ako prostriedok ultima ratio, pričom zákonodarca preferuje extenzívne využívanie iných, miernejších sankcií, či už alternatívnych trestov (peňažný trest, trest domáceho väzenia) alebo ukládanie podmiennečných trestov odňatia slobody v takých prípadoch, kde je to s ohľadom na okolnosti prípadu, osobu páchateľa a spôsob jeho života v čase rozhodovania súdu, čo i len trochu možné.

Zhrnúc skutočnosti obsiahnuté v jeho odvolaní je potrebné konštatovať, že uloženie nepodmienečného trestu je neprimerané nielen vo vzťahu k jeho osobe, resp. jeho blízkym, ale bude mať negatívny vplyv aj na poškodené subjekty s ohľadom na ich nároky, ktoré je povinný si voči nim splniť. Je toho názoru, že v jeho prípade sú splnené všetky predpoklady na to, aby mohol súd pristúpiť k uloženiu miernejšieho

trestu, t.j. trestu odňatia slobody, ktorý mu bude podmienenčne odložený na určenú skúšobnú dobu, keďže takýto postup je dostačujúci práve s ohľadom na jeho postoj k veci, na jeho osobné a rodinné pomery a na jeho záujem nahradiť poškodeným ich nároky na náhradu škody.

S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti považuje svoje odvolanie za dôvodné a žiada, aby o ňom bolo rozhodnuté tak ako je uvedené v jeho petite.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prokurátor odvolanie do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že dňa 3.6.2025 písomne zahlásil odvolanie voči odsudzujúcemu rozsudku do výšky uloženého nepodmienečného trestu, ako i forme uloženého ochranného opatrenia, ktoré súd uložil obžalovanému.

Vo vzťahu k výške uloženého trestu dozorový prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhoval v zmysle pokynu nadriadenej prokuratúry uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Dôvodom na uloženie takéhoto druhu trestu a v uvedenej výške je tá skutočnosť, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 9x súdne trestaný, čo vyplýva zo záznamu v registri trestov, i napriek tomu sa dopustil násilnej trestnej činnosti, za ktorú je obžalovaný. V minulosti sa obžalovaný taktiež dopúšťal obdobnej násilnej trestnej činnosti. Vo viacerých prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktoré vykonal. Obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti cca po 13-tich mesiacoch od posledného výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o výške trestu je potrebné prihliadnuť aj na samotný charakter spáchanej trestnej činnosti, keď pod vplyvom alkoholu bezdôvodne a agresívnym spôsobom napadol náhodne vybrané okoloidúce osoby, medzi ktorými bola i žena. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy i tú skutočnosť, že viedol osobné motorové vozidlo v čase, keď sa na inkriminovanom mieste nachádzalo značné množstvo ľudí. Takéto jeho správanie sa je potrebné hodnotiť ako maximálne nezodpovedné a nevyspytateľné. Obžalovaný sa konaním popísaným v obžalobe dopustil viacerých trestných činov, čo taktiež zvyšuje stupeň protiprávnosti činu a odôvodňuje uloženie vyššieho trestu.

Vyhodnotením doterajšieho spôsobu života obžalovaného vyplýva, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného žiaden výchovný vplyv a neboli dostatočným odstrašujúcim mementom v jeho živote, aby naďalej nepáchal trestnú činnosť.

Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie je preto namieste akceptovať výlučne uloženie úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v strede trestnej sadzby, minimálne vo výške 18-tich mesiacov, s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň je prokurátor toho názoru, že súd v rozpore s ust. § 73 ods. 2 písm. c), § 74 ods. 1 Tr.zák. (v rozsudku je zrejme písárska chyba, kde je uvedené ust. § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák.) uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Uložená forma výkonu ochranného liečenia je v rozpore s treťou alineou ustanovenia § 74 ods. 1 Tr.por., v zmysle ktorej, ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienenčne neodkladá, uloží ho ústavnou formou.

Trestný zákon v ustanovení § 74 ods. 1 Tr.zák. teda obligatórne stanovuje spôsob výkonu ochranného liečenia ústavnou formou, ak toto bolo uložené páchatelovi z dôvodov uvedených v ust. § 73 ods. 2 písm. c) Tr.zák. V zmysle daného ustanovenia súd môže uložiť ochranné liečenie, ak páchateľ spáchal trestný čin v dôsledku závislosti od návykových látok alebo v dôsledku závislosti od hazardných hier.

K závislosti obžalovaného na omamných látkach bol spracovaný znalecký posudok č. 33/2024, znalca B. B. N., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý v posudku uviedol, že u obvineného zistil ťažký syndróm kombinovanej závislosti od psychostimulancií (amfetamín a metamfetamín) a kanabinoidov. Tieto látky užíva od 17 rokov. U obvineného nezistil syndróm závislosti na alkohole. Obvinený v čase skutku konal pod vplyvom alkoholu. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli znížené užitím alkoholu. Vzhľadom na predchádzajúce opakované trestné činy pod vplyvom psychoaktívnych látok môže byť pobyt obvineného na slobode nebezpečný pre spoločnosť. Obvinený má sklony k páchaniu trestnej činnosti najmä pod vplyvom užitia alkoholických nápojov a iných omamných látok, a to hlavne amfetamínu a metamfetamínu. U obvineného je zistená disharmonická

štruktúrovaná osobnosť, ktorá je emočne nestabilná a impulzívna. Po užití uvedených látok môžu byť jeho osobnostné črty vystupňované. Znalec odporúča absolvovať súdom nariadenú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou.

Z takto zisteného skutkového stavu je teda toho názoru, že súd s poukazom na ust. § 74 ods. 1, alinea tretia Tr.zák. mal uložiť ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou tak, ako to vyhlásil v odsudzujúcom rozsudku dňa 03.06.2025.

S poukazom na uvedené preto navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vrátil vec na nové prejednanie veci a rozhodnutie, resp. aby rozhodol v súlade s dôvodmi odvolania prokurátora.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané príhľadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. a zistil nasledovné:

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Na obžalovaného A. B. bola na okresný súd podaná obžaloba pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), e) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr.zák. účinného do 5.8.2024, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. účinného do 5.8.2024 a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. účinného do 5.8.2024.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o vine v zmysle ust. § 257 ods. 5 Tr.por. t.z., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní, ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súhlasným stanoviskom prokurátora. Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané len dôkazmi v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného trestu.

Odvolania obžalovaného A. B. a okresného prokurátora smerovali do výroku o uloženom treste a ochrannom opatrení a preto odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal len vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, ochranného opatrenia a o zaradení obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že okresný súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov podľa Trestného zákona účinného do 5.8.2024.

V zmysle zákonného ustanovenia § 2 ods. 1 Tr.zák. vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

V prejednávanej veci sa javí ako priaznivejšie pre obžalovaného použitie Trestného zákona účinného od 6.8.2024, nakoľko sa týmto zákonom zrušilo obligatórne zvyšovanie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri vyhodnocovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré okresný súd vyhodnotil pomerom 1:3 v neprospech poľahčujúcich okolností. Z uvedeného vyplýva, že použitím novšieho zákona, ktorý je priaznivejší pre obžalovaného A. B., už krajský súd nemusel obligatórne zvyšovať dolnú hranicu zo 6 mesiacov na 16 mesiacov.

Zároveň treba uviesť, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo základných zásad pre ukladanie trestu tak ako sú uvedené v § 34 ods. 4 Tr.zák., t.z. že prihliadol na spôsob spáchania činu, zavinenie, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ale aj osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súlade so stavom veci prvostupňový súd zistil, že u obžalovaného sa opakuje páchanie úmyselnej trestnej činnosti.

Správne konštatoval okresný súd tým, že obžalovaný je slobodný, bezdetný, zamestnaný. Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ 9x súdne trestaný, pričom spáchal trestné činy lúpeže, krádeže a výtržníctva. Vo všetkých prípadoch išlo teda o úmyselné konanie zo strany obžalovaného. Za jeho už predchádzajúce spáchané skutky mu boli uložené podmiennečné tresty odňatia slobody, povinná práca, ako aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu prvostupňový súd prihliadol na všetky vyššie uvedené skutočnosti, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na všetky okolnosti prípadu, ako aj na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, ktorú videl v jeho snahe podrobovaní sa protitoxikomanickému liečeniu na dobrovoľnej báze odkedy bol prepustený z výkonu väzby, uvedomeniu si svojho doterajšieho správania, snahou ospravedlniť sa poškodeným a vzniknutú škodu nahradiť. Tvrdenia obžalovaného, že vedie už usporiadaný život, žije so svojou priateľkou a poučil sa zo svojho doterajšieho zlého správania sa, že žiada uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, ani krajský súd nepresvedčili, nakoľko obžalovaný si je plne vedomý toho, že opätovne pácha úmyselnú trestnú činnosť. Navyše obžalovaný sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 5T/1/2022 zo dňa 09.11.2022 už uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. Pri ukladaní trestu krajský súd vzal do úvahy aj to, že obžalovaný sa napriek svojmu relatívne mladému veku opätovne dopúšťa ďalších a ďalších závažných úmyselných trestných činov a ukladanie doterajších trestov (aj keď nepodmiennečných) mu neprinieslo nápravu.

Je možné s okresným súdom len súhlasiť, že z jeho konania je zrejmé, že ani predošlé odsúdenia teda nemali na obžalovaného žiaden výchovný vplyv a neboli dostatočným mementom, aby sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Preto mu za spáchanie uvedených skutkov uložil krajský súd nepodmiennečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Zároveň rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov ponechal krajský súd v platnosti vo výmere 24 mesiacov.

Odvolanie okresného prokurátora smerovalo voči trestu, ale aj výroku o ochrannom opatrení, ktorým okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Je potrebné dať za pravdu prokurátorovi v tom, že okresný súd v rozpore s ust. § 73 ods. 2 písm. c), § 74 ods. 1 Tr.zák. (v rozsudku je zrejme písárska chyba, kde je uvedené ust. § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák.) uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Uložená forma výkonu ochranného liečenia je v rozpore s tretiou alineou ustanovenia § 74 ods. 1 Tr.zák., v zmysle ktorej, ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne neodkladá, uloží ho ústavnou formou.

Trestný zákon v ustanovení § 74 ods. 1 Tr.zák. teda obligatórne stanovuje spôsob výkonu ochranného liečenia ústavnou formou, ak toto bolo uložené páchatel'ovi z dôvodov uvedených v ust. § 73 ods. 2 písm. c) Tr.zák. V zmysle daného ustanovenia súd môže uložiť ochranné liečenie, ak páchatel' spáchal trestný čin v dôsledku závislosti od návykových látok alebo v dôsledku závislosti od hazardných hrách.

Je potrebné uviesť, že podľa § 2 ods. 3 Tr.zák., že ak tento zákon neustanovuje inak, ochranné opatrenie sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď sa o ochrannom opatrení rozhoduje. Keďže ochranné opatrenie plní primárne preventívnu funkciu a jeho účinky sú primárne viazané na osobnosť páchatel'a, je logické, že ochranné opatrenie sa bude ukladať podľa zákona účinného v čase rozhodovania o ochrannom opatrení.

Krajský súd napravil túto chybu okresného súdu a podľa § 73 ods. 2 písm. c), § 74 ods. 1 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Uložený trest odňatia slobody je podľa názoru krajského súdu zákonný, primeraný a plne postačujúci na zabezpečenie ochrany spoločnosti a dosiahnutie účelu trestu z pohľadu zabezpečenia nápravy obžalovaného, ktorý spĺňa účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie. Zároveň sa naplní aj účel generálnej prevencie, keďže na základe tohto trestu bude obžalovaný v budúcnosti viesť riadny život bez toho, aby sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti a takýto uložený trest odradí ostatných členov spoločnosti od páchania trestnej činnosti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.